

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 10 czerwca 1960 r.

Nr 27

TRESC:
Poz.:

UMOWA MIĘDZYNARODOWA

- 153 — Konwencja między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisana w Pradze dnia 4 lipca 1959 r. 261
- 154 — Oświadczenie rządowe z dnia 14 marca 1960 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r. 267
- 155 — Protokół w sprawie wykonania Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r. 267

153

KONWENCJA MIĘDZY POLSKĄ RZECZYPOSPOLITĄ LUDOWĄ A REPUBLIKĄ CZECHOSŁOWACKĄ O MAŁYM RUCHU GRANICZNYM.

podpisana w Pradze dnia 4 lipca 1959 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 4 lipca 1959 r. podpisana została w Pradze Konwencja między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym o następującym brzmieniu dosłownym:

KONWENCJA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym.

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Prezydent Republiki Czechosłowackiej, kierując się pragnieniem dalszego pogłębienia ścisłej i trwałej przyjaźni istniejącej między narodami obu socjalistycznych Państw, postanowili zawrzeć Konwencję o małym ruchu granicznym i w tym celu wyznaczyli swych Pełnomocników, a mianowicie:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —
Juliusza Hibnera,
Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych,
Prezydent Republiki Czechosłowackiej —
Jindřicha Kotála,
Wiceministra Spraw Wewnętrznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

ÚMLUVA

mezi Polskou lidovou republikou a Československou republikou o pohraničním styku.

Státní rada Polské lidové republiky a prezident Československé republiky, vedeni snahou dále prohloubit úzké a trvalé přátelství mezi národy obou socialistických států, rozhodli se uzavřít úmluvu o pohraničním styku a k tomu účelu jmenovali svými zmocněnci:

Státní rada Polské lidové republiky
Juliusza Hibnera,
náměstka ministra vnitra,
prezident Československé republiky
Jindřicha Kotála,
náměstka ministra vnitra,

kteří vyměnili si své plné moci a shledavše je v dobrém a náležité formě dohodli se takto:

Artykuł 1.

Umawiające się Strony wyrażają zgodę na wzajemne wprowadzenie ułatwień na zasadach ustalonych w niniejszej Konwencji w przekraczaniu granicy państwowej przez osoby posiadające miejsce zamieszkania w pasach małego ruchu granicznego.

Artykuł 2.

1. Za pasy małego ruchu granicznego w rozumieniu niniejszej Konwencji uważa się obszary położone po obu stronach wspólnej granicy państwowej, każdy o szerokości 15 kilometrów. Jeżeli pas małego ruchu granicznego wyznaczony w ten sposób przedzieli na terytorium jednej z Umawiających się Stron obszar gromady (miasta), włącza się do tego pasa pozostałą część gromady (miasta).

2. Właściwe władze Umawiających się Stron mogą na podstawie wzajemnego porozumienia:

a) włączyć do pasa małego ruchu granicznego niektóre gromady (miasta) położone w odległości większej aniżeli 15 kilometrów, licząc od granicy państwowej, jeżeli uznają, że jest to konieczne ze względu na gospodarcze lub inne ważne interesy ludności obszarów przygranicznych Umawiających się Stron;

b) wyłączyć niektóre gromady (miasta) z pasa małego ruchu granicznego na stałe lub na okres przejściowy.

3. Właściwe władze Umawiających się Stron wspólnie sporządzą i będą uzupełniały wykazy gromad (miast) wchodzących w skład pasów małego ruchu granicznego zgodnie z postanowieniami ustępów 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 3.

1. Mały ruch graniczny może odbywać się tylko między przeciwległymi odcinkami pasów małego ruchu granicznego.

2. Przez przeciwległy odcinek, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, rozumie się odcinek w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, leżący w okręgu około 40 kilometrów, licząc od punktu położonego na granicy państwowej, który jest najbliższy miejsca zamieszkania posiadacza przepustki.

Artykuł 4.

1. Osoby zamieszkałe w pasie małego ruchu granicznego mogą otrzymać przepustki upoważniające do przekraczania granicy państwowej oraz pobytu w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli jest to uzasadnione względami rodzinnymi, zatrudnieniem lub użytkowaniem gruntów rolnych, łąk i lasów, a także innymi ważnymi względami.

2. Dzieci w wieku do lat piętnastu mogą przekraczać bez przepustki granicę państwową i przebywać w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony w towarzystwie jednego z rodziców lub opiekuna, o ile są wpisane do ich przepustki.

Artykuł 5.

1. Przepustki są jednorazowe lub stałe.

2. Formularze przepustek będą sporządzone w językach obu Umawiających się Stron. Przepustki wypełnia się w języku tej Umawiającej się Strony, której władza wystawia przepustkę. Nazwy miejscowości wpisuje się jednakże w języku tej Umawiającej się Strony, na której terytorium miejscowość jest położona. Urzędowe adnotacje w przepustce sporządzane są w języku tej Umawiającej się Strony, której władza dokonuje adnotacji.

Článek 1

Smluvní strany se dohodly, že vzájemně usnadní překračování státních hranic osobám, které mají bydliště v pásmech pohraničního styku, a to na zásadách stanovených touto Úmluvou.

Článek 2

1. Za pásma pohraničního styku se podle této Úmluvy považují území, ležící po obou stranách společných státních hranic, každé o šíři 15 kilometrů. Přetíná-li takto stanovené pásmo pohraničního styku obec (město) na území jedné ze smluvních stran, spadá do tohoto pásma i zbyváající část obce (města).

2. Příslušné orgány smluvních stran mohou na základě vzájemné dohody:

a) včlenit do pásma pohraničního styku některé obce (města) ležící dále než 15 kilometrů od státních hranic, dojdou-li k závěru, že je to potřebné vzhledem k hospodářským nebo jiným důležitým zájmům obyvatel pohraničního území smluvních stran;

b) vyjmout některé obce (města) z pásma pohraničního styku buď natrvalo nebo na přechodnou dobu.

3. Příslušné orgány smluvních stran společně vyhotoví a budou doplňovat seznamy obcí (měst) spadajících do pásma pohraničního styku podle ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Článek 3

1. Pohraniční styk se může uskutečňovat jen mezi protilehlými úseky pásem pohraničního styku.

2. Protilehlým úsekem podle odstavce 1 tohoto článku se rozumí úsek v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, ležící v okruhu přibližně 40 kilometrů od bodu na státních hranicích, který je nejbližší bydlišti držitele propustky.

Článek 4

1. Osoby, které mají bydliště v pásmu pohraničního styku, mohou obdržet propustky, oprávnující je k překročení státních hranic a k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, pokud je to odůvodněno rodinnými důvody, zaměstnáním, hospodařením na půdě nebo jinými vážnými důvody.

2. Děti mladší 15 let mohou bez propustky překračovat státní hranice a pobývat v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany v doprovodu jednoho z rodičů nebo osvojitelů, jestliže jsou zapsáni v jejich propustce.

Článek 5

1. Propustky jsou jednorázové a stałe.

2. Tiskopisy propustek se vyhotovují v jazycích obou smluvních stran. Propustky se vyplňují v jazyku smluvní strany, jejíž orgán propustku vydává. Názvy míst se však zapisují v jazyku smluvní strany, na jejímž území místo leží. Úřední záznamy v propustce se zapisují v jazyku smluvní strany, jejíž orgán záznam provádí.

3. Przepustki muszą być zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędową władzy wystawiającej oraz w podpis i fotografię okaziciela. Fotografia nie jest wymagana, jeżeli okaziciel przepustki posiada równocześnie przy sobie dowód osobisty lub inną urzędowo wydaną legitymację zaopatrzoną w fotografię.

4. Wzory przepustek ustalają właściwe władze Umawiających się Stron w drodze wzajemnego porozumienia.

Artykuł 6.

1. Przepustki jednorazowe mogą być wystawiane ze względów rodzinnych lub innych ważnych powodów.

2. Przepustki jednorazowe wystawiane są z ważnością do 14 dni i uprawniają do pobytu w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony w ciągu 3 dni, nie licząc dni przekroczenia granicy państwowej.

Artykuł 7.

1. Przepustki stałe mogą być wystawiane:

- a) osobom zatrudnionym lub wykonującym inne czynności służbowe w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony;
- b) osobom użytkującym grunty lub inne użytki rolne i leśne w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony;
- c) z innych wyjątkowo ważnych powodów.

2. Na podstawie porozumienia właściwych władz Umawiających się Stron przepustki stałe mogą być, w wyjątkowych przypadkach, wystawiane osobom zamieszkałym poza pasem małego ruchu granicznego lub do miejscowości leżących poza tym pasem. Porozumienie takie może dotyczyć także stosowania wyjątków od zasady ustalonej w ustępie 1 artykułu 3 niniejszej Konwencji.

3. Przepustki stałe wystawiane są z ważnością do 12 miesięcy i uprawniają do każdorazowego pobytu w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony w ciągu 7 dni, nie licząc pierwszego dnia przekroczenia granicy państwowej. W uzasadnionych przypadkach władze wystawiające przepustki mogą zezwolić na przedłużenie pobytu do 2 miesięcy. Przepustki stałe, wystawiane osobom użytkującym grunty rolne lub inne użytki rolne i leśne, uprawniają do każdorazowego pobytu w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony w ciągu jednego dnia kalendarzowego; do dłuższego okresu pobytu uprawnia wspomniana przepustka w przypadku pilnych i sezonowych prac rolnych, a także w uzgodnionych między właściwymi władzami Umawiających się Stron innych przypadkach.

Artykuł 8.

1. Przepustki wystawiają właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Władze wystawiające przepustki będą komunikować odpowiednim władzom drugiej Umawiającej się Strony o każdym podaniu w sprawie uzyskania przepustki stałej, jeżeli mają zamiar ją wystawić. Zawiadomienie to powinno zawierać imię i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz miejsce zamieszkania osoby ubiegającej się o przepustkę, jak również powody uzasadniające wystawienie przepustki. Przepustka nie będzie wystawiona, jeżeli właściwe władze drugiej Umawiającej się Strony, w okresie 14 dni po przekazaniu im zawiadomienia, powiadomią, że sprzeciwiają się wystawieniu przepustki i podadzą powody sprzeciwu.

3. Jeżeli władza wystawiająca przepustkę uzna powody sprzeciwu za niewystarczające, jej władza zwierzchnia może zażądać od władzy kompetentnej drugiej Umawiającej się Strony, aby sprawa była ponownie zbadana.

3. Propustky musí být opatřeny podpisem a razítkem vydávajícího orgánu, jakož i podpisem a fotografií držitele. Fotografie není zapotřebí, jestliže držitel propustky má současně u sebe osobní průkaz totožnosti nebo jiný úředně vydaný průkaz opatřený fotografií.

4. Vzory propustek stanoví příslušné orgány smluvních stran na základě vzájemné dohody.

Článek 6

1. Jednorázovou propustku lze vydat z důvodů rodinných nebo z jiných vážných důvodů.

2. Jednorázová propustka se vydává s platností do 14 dnů a opravňuje k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany po dobu 3 dnů, přičemž dny překročení státních hranic se do této doby nazapočítávají.

Článek 7

1. Stálou propustku lze vydat

- a) zaměstnancům, kteří jsou zaměstnáni nebo vykonávají pracovní úkoly v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany;
- b) osobám, které hospodaří na půdě v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany;
- c) výjimečně z jiných vážných důvodů.

2. Na základě dohody příslušných orgánů smluvních stran lze výjimečně vydat stálou propustku též osobám, které bydlí za pásmem pohraničního styku, nebo do míst ležících za tímto pásmem. Taková dohoda může stanovit také výjimky ze zásady uvedené v odstavci 1 článku 3 této Úmluvy.

3. Stálá propustka se vydává s platností do 12 měsíců a opravňuje k opětovnému pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany vždy po dobu 7 dní, nepočítaje v to první den překročení státních hranic. V odůvodněných případech mohou orgány vydávající propustku povolit prodloužení pobytu do dvou měsíců. Stálá propustka vydaná za účelem hospodaření na půdě opravňuje k opětovnému pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany v jednom kalendářním dnu; k delší době pobytu opravňuje tato propustka v případech naléhavých a sezonních zemědělských prací, jakož i v jiných případech, o nichž se dohodnou příslušné orgány smluvních stran.

Článek 8

1. Propustky vydávají příslušné orgány smluvních stran.

2. Orgány, vydávající propustky, vyzoomí příslušné orgány druhé smluvní strany o každé žádosti o vydání stálé propustky, mají-li v úmyslu propustku vydat. Vyrozumění musí obsahovat jméno, příjmení, datum a místo narození a místo bydliště žadatele, jakož i důvody pro vydání propustky. Propustka nebude vydána, jestliže příslušné orgány druhé smluvní strany ve lhůtě 14 dnů od vyrozumění oznámí, že s jejím vydáním nesouhlasí a uvedou pro to důvody.

3. Nepovažuje-li orgán vydávající propustku nesouhlas za dostatečně odůvodněný, může jeho nadřízený orgán požádat příslušný orgán druhé smluvní strany, aby případ byl znovu přezkoumán.

4. Właściwe władze każdej z Umawiających się Stron obowiązane są na życzenie właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony unieważnić przepustkę, względnie wstrzymać się od ponownego jej wystawienia.

5. Władza, która wystawiła przepustkę, winna ją unieważnić, jeżeli okaże się, że brak jest któregokolwiek z warunków uzasadniających wystawienie przepustki.

6. Sposób współdziałania władz w realizacji postanowień ustępów 2, 3 i 4 niniejszego artykułu ustalą w drodze wzajemnego porozumienia właściwe władze Umawiających się Stron.

Artykuł 9.

1. Przepustki uprawniają posiadaczy do przekraczania granicy państwowej wyłącznie w przejściach granicznych w nich określonych oraz do przebywania w miejscowościach lub gromadach wskazanych w przepustce.

2. Ilość przejść granicznych, ich rodzaj i rozmieszczenie, a także czas, w którym można w poszczególnych przejściach granicznych przekraczać granicę państwową, ustalą właściwe władze Umawiających się Stron w drodze wzajemnego porozumienia, biorąc pod uwagę potrzeby ludności.

3. Osoby przekraczające granicę państwową na podstawie przepustek podlegają kontroli granicznej i celnej.

Artykuł 10.

1. Mieszkańcy pasa małego ruchu granicznego, którzy uprawiają grunty położone w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, mogą zabierać ze sobą bez zezwolenia na wywóz i przywóz, a także bez cła i innych opłat, narzędzia rolnicze, nawozy, ziarno siewne i inne przedmioty potrzebne do prowadzenia swego gospodarstwa rolnego, jak również zbiory z uprawianych gruntów. Powyższe ulgi odnoszą się również do zwierząt pociągowych, wozów i maszyn rolniczych (traktorów, kombajnów, siewników itp.), pod warunkiem ich zarejestrowania i zabrania z powrotem.

2. Mieszkańcy pasa małego ruchu granicznego, którzy posiadają lasy w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, mogą bez zezwolenia na wywóz oraz bez cła i innych opłat przewozić przez granicę drzewo i inne produkty leśne, uzyskane z tych lasów, z zastrzeżeniem zachowania przepisów miejscowych dotyczących gospodarki leśnej.

3. W przypadkach uzasadnionych miejscowymi warunkami można bez zezwolenia na wywóz i przywóz, a także bez cła i innych opłat, przeprowadzać do pasa małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony zwierzęta gospodarskie na pastwiska, do wodopoju lub kąpieli, pod warunkiem, że zwierzęta te zostaną zabrane z powrotem oraz że w miejscowościach, skąd pochodzą, względnie dokąd są przeprowadzane, nie ma żadnych ograniczeń wynikających z przepisów o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych. Zwierzęta te muszą być zarejestrowane, przy czym właściwe władze Umawiających się Stron mogą zażądać wprowadzenia lub same wprowadzić odpowiedni sposób identyfikacji tych zwierząt.

4. Produkty i przychówek pochodzące od tych zwierząt, które zgodnie z ustępem 3 niniejszego artykułu znajdują się w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, mogą być wywożone bez zezwolenia na wywóz oraz bez cła i innych opłat.

5. Właściwe władze Umawiających się Stron mogą w drodze porozumienia wprowadzić, w niezbędnych przypadkach, obowiązek posiadania przez osoby przewożące przez

4. Příslušné orgány každé ze smluvních stran jsou povinny na žádost příslušných orgánů druhé smluvní strany propustku zrušit nebo ji znovu nevydat.

5. Orgány, které propustku vydaly, jsou povinny ji zrušit, jestliže se ukáže, že chybí některá z podmínek pro její vydání.

6. Způsob součinnosti orgánů při provádění ustanovení odstavců 2, 3, 4 tohoto článku upraví příslušné orgány smluvních stran vzájemnou dohodou.

Článek 9

1. Propustky opravňují držitele k překročení státních hranic pouze na přechodech v nich vyznačených a k pobytu v místech nebo obcích uvedených v propustkách.

2. Počet přechodů, jejich druhy a umístění, jakož i dobu, ve které lze na jednotlivých přechodech státní hranice překračovat, stanoví příslušné orgány smluvních stran vzájemnou dohodou s přihlédnutím k potřebám obyvatel.

3. Osoby, které na propustku překračují státní hranice, podléhají pohraniční a celní kontrole.

Článek 10

1. Obyvatelé pásma pohraničního styku, kteří hospodaří na pozemcích ležících v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou vzít s sebou bez vývozního a dovozního povolení a bez cła a jiných poplatků zemědělské nářadí, hnojiva, osivo a jiné potřeby k provozování svého zemědělského hospodářství, jakož i úrodu z něho. Tyto úlevy se vztahují i na tažný dobytek, povozy a zemědělské stroje (traktory, kombajny, sečí stroje atp.), budou-li zaznamenány a za podmínky jejich návratu.

2. Obyvatelé pásma pohraničního styku, kteří jsou uživateli lesů ležících v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou bez vývozního povolení a bez cła a jiných poplatků vyvážet dřevo a jiné lesní produkty vytěžené z těchto lesů při zachování vnitrostátních předpisů o hospodaření v lesích.

3. V případech odůvodněných místními podmínkami možno bez vývozního a dovozního povolení a bez cła a jiných poplatků převádět do pásma pohraničního styku druhé smluvní strany hospodářská zvířata na pastvu, k napájení nebo koupání pod podmínkou, že tato zvířata se vrátí a že v místech, odkud pocházejí nebo kam se přepravují, tomu nebrání žádná omezení vyplývající z předpisů o boji proti zvířecím nakažlivým chorobám. Zvířata musí být zaznamenána a příslušné orgány smluvních stran mohou požadovat provedení vhodných opatření k identifikaci zvířat nebo samy je provést.

4. Produkty a mláďata zvířat, která jsou podle odstavce 3 tohoto článku v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, mohou být vyvážena bez vývozního povolení a bez cła a jiných poplatků.

5. Příslušné orgány smluvních stran mohou na základě dohody zavést v nutných případech povinnost, aby osoby převážející přes hranice zvířata a rostlinné nebo živočišné

granicę zwierzęta i produkty pochodzenia roślinnego i zwierzęcego odpowiednich zaświadczeń weterynaryjnych lub fitosanitarnych.

Artykuł 11.

Przenoszenie zwłok, które mają być pochowane na cmentarzu w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, następuje na podstawie świadectwa lekarskiego, bez potrzeby przedkładania innych dokumentów, z wyjątkiem przypadków, w których zgon nastąpił wskutek choroby zakaźnej.

Artykuł 12.

1. Oddziały ratownicze każdej z Umawiających się Stron mogą w razie katastrofy żywiołowej w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony przekroczyć granicę państwową bez przepustek, o ile organy tej drugiej Umawiającej się Strony zwróciły się do nich z prośbą o pomoc. W przekazaniu takiej prośby pośredniczą organy graniczne. W przypadku pożarów leśnych na granicy państwowej, jeżeli zwłoka mogłaby być niebezpieczna, oddziały straży pożarnej mogą interweniować nawet wtedy, gdy nie zwrócono się do nich z prośbą o pomoc.

2. Granicę państwową mogą przekraczać bez przepustek także pracownicy służby zdrowia i służby weterynaryjnej, jeżeli zwrócono się do nich z prośbą o pomoc w przypadkach zagrażających życiu względnie zdrowiu ludzi lub zwierząt.

3. Osoby wymienione w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu mogą przekroczyć granicę państwową w jakimkolwiek dogodnym miejscu i są uprawnione do przebywania w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, dopóki są tam potrzebne. Osoby te zobowiązane są powrócić przez najbliższe przejście graniczne.

4. W razie powodzi, pożaru lub innych uzasadnionych przypadków mieszkańcy pasa małego ruchu granicznego mogą dla ratowania swego życia lub zdrowia przekroczyć granicę państwową bez przepustek i w jakimkolwiek dogodnym miejscu. Obowiązani są jednak zgłosić się u miejscowych władz drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 13.

1. Osoby przekraczające granicę państwową na podstawie niniejszej Konwencji mogą zabierać ze sobą bez zezwolenia na wywóz lub przywóz oraz bez cła i innych opłat niezbędną ilość żywności, wyrobów tytoniowych i leków, a także — pod warunkiem zabrania ich z powrotem — przedmioty potrzebne do wykonywania swych czynności na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Osoby wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu mogą zabierać ze sobą na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez zezwolenia na wywóz lub przywóz oraz bez cła i innych opłat — rowery, samochody i inne pojazdy, pod warunkiem zabrania ich z powrotem, oraz niezbędne na czas pobytu na tym terytorium materiały pędne lub paszę dla zwierząt. Pojazdy podlegają zarejestrowaniu bez pobierania zabezpieczenia celnego.

3. Od cła i wszelkich formalności celnych zwolnione są środki transportowe i sprzęt ratowniczy, przewiezione przez granicę państwową w myśl artykułu 12 niniejszej Konwencji, pod warunkiem zabrania ich z powrotem, a także potrzebne materiały pędne lub pasza dla zwierząt.

produkty, měly příslušná potvrzení veterinární a fytopatologická.

Článek 11

Přeprava tělesných pozůstatků osob, které mají být pohřbeny na hřbitově v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, se provádí na základě lékařského osvědčení, aniž by bylo zapotřebí jiných dokladů, s výjimkou všech případů, kdy smrt nastala v důsledku nakažlivé choroby.

Článek 12

1. Záchrané oddíly každé ze smluvních stran mohou v případě živelní pohromy v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany překročit státní hranice bez propustek, jestliže je orgány této druhé smluvní strany požádají o pomoc. Zprostředkování této žádosti provádějí pohraniční orgány. Při lesních požárech na státních hranicích mohou oddíly požární ochrany — hrozí-li nebezpečí z prodlení — zasáhnout také tehdy, jestliže nejsou o pomoc požádány.

2. Státní hranice mohou překročit bez propustek také pracovníci zdravotní a veterinární služby, jsou-li požádáni o pomoc v případech ohrožení života nebo zdraví lidí nebo zvířat.

3. Osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku mohou překročit státní hranice v kterémkoli vhodném místě a jsou oprávněny k pobytu v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany tak dlouho, dokud je jich tam potřeba. Při svém návratu jsou povinny použít nejbližšího přechodu.

4. V případě povodně, požáru nebo v jiných odůvodněných případech mohou obyvatelé pásma pohraničního styku překročit státní hranice k záchraně svého života nebo zdraví bez propustek a v kterémkoli vhodném místě. Jsou však povinni ohlásit se u místních orgánů druhé smluvní strany.

Článek 13

1. Osoby, které přecházejí státní hranice na základě této Úmluvy, mohou vzít s sebou bez vývozního a dovozního povolení a bez cła a jiných poplatků nezbytné množství potravin, tabákových výrobků a léků a pod podmínkou jejich návratu také předměty potřebné k výkonu svého zaměstnání na území druhé smluvní strany.

2. Osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku mohou vzít s sebou na území druhé smluvní strany bez vývozního a dovozního povolení a bez cła a jiných poplatků kola, auta nebo jiné dopravní prostředky pod podmínkou jejich návratu a dále pohonné látky, jakož i krmivo pro zvířata, potřebné vzhledem k délce pobytu na tomto území. Dopravní prostředky budou zaznamenány bez složení jistoty.

3. Od cła a všech celních formalit jsou osvobozeny dopravní a záchrané prostředky přepravované přes státní hranice podle článku 12 této Úmluvy za podmínky jejich návratu a dále potřebné pohonné látky, jakož i krmivo pro zvířata.

4. Świadczenia w naturze wszelkiego rodzaju, które otrzymują mieszkańcy pasa małego ruchu granicznego w związku z zatrudnieniem w pasie małego ruchu granicznego drugiej Umawiającej się Strony, zwolnione są od zezwolenia na wywóz oraz od cła i innych opłat, pod warunkiem przedłożenia odpowiedniego zaświadczenia z miejsca pracy.

5. Tryb rejestracji, o której mowa w ustępie 2 niniejszego artykułu oraz w ustępach 1 i 3 artykułu 10 niniejszej Konwencji, a także szczegółowe przepisy dotyczące ilości i rodzajów przedmiotów przenoszonych przez granicę na podstawie niniejszej Konwencji, ustalone zostaną w drodze wzajemnego porozumienia właściwych władz Umawiających się Stron.

Artykuł 14.

Każda z Umawiających się Stron może, w przypadku koniecznej potrzeby, czasowo ograniczyć ze względów sanitarnych, weterynaryjnych lub ochrony roślin ułatwienia przysługujące na podstawie niniejszej Konwencji. O wprowadzonych ograniczeniach należy niezwłocznie powiadomić właściwe władze drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 15.

Umawiające się Strony będą się zawiadamiać w drodze dyplomatycznej, które władze uważać należy za właściwe w rozumieniu niniejszej Konwencji.

Artykuł 16.

1. Konwencja niniejsza wymaga ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie jednego miesiąca, licząc od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która odbędzie się w Warszawie.

2. Konwencja niniejsza może być wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron i utraci swą moc obowiązującą po upływie jednego roku, licząc od dnia otrzymania przez drugą Umawiającą się Stronę notyfikacji o wypowiedzeniu Konwencji.

3. Z dniem wejścia w życie niniejszej Konwencji tracą moc Konwencja między Polską a Czechosłowacją o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisana w Pradze dnia 30 maja 1925 roku, oraz Protokół w wykonaniu Konwencji między Polską a Czechosłowacją z dnia 30 maja 1925 roku o ułatwieniach w małym ruchu granicznym, podpisany w Pradze dnia 7 grudnia 1926 roku.

Konwencję niniejszą sporządzono w Pradze dnia 4 lipca 1959 roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i czeskim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Konwencję i zaopatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

(—) Juliusz Hibner

Z upoważnienia Prezydenta
Republiki Czechosłowackiej

(—) Jindřich Kotal

4. Naturální požitky všeho druhu, které obdrží obyvatelé pásma pohraničního styku v souvislosti se svým zaměstnáním v pásmu pohraničního styku druhé smluvní strany, jsou osvobozeny od vývozního povolení a od cla a jiných poplatků, je-li předloženo příslušné potvrzení zaměstnavatele.

5. Způsob provádění záznamů, uvedených v odstavci 2 tohoto článku a v odstavcích 1 a 3 článku 10 této Úmluvy, jakož i podrobné předpisy týkající se množství a druhů předmětů převážených přes státní hranice na základě této Úmluvy, budou stanoveny vzájemnou dohodou příslušných orgánů smluvních stran.

Článek 14

Každá ze smluvních stran může v případě nezbytné potřeby z důvodů ochrany zdravotní, veterinární a ochrany rostlin dočasně omezit východy poskytované podle této Úmluvy. O provedených omezeních je třeba neprodleně uvědomit příslušné orgány druhé smluvní strany.

Článek 15

Smluvní strany se budou informovat diplomatickou cestou o tom, které orgány je třeba pokládat za příslušné v souvislosti s touto Úmluvou.

Článek 16

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci a vstoupí v platnost po uplynutí jednoho měsíce ode dne výměny ratifikačních listin, k níž dojde ve Varšavě.

2. Tato Úmluva může být vypovězena každou ze smluvních stran a pozbude platnosti po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy druhá smluvní strana obdrží vyznění o vypovězení Úmluvy.

3. Dnem, kdy tato Úmluva nabude platnosti, pozbude platnosti Úmluva mezi Polskem a Československem o usnadnění pohraničního styku, podepsaná v Praze dne 30. května 1925, a Protokol k provedení Úmluvy mezi Polskem a Československem ze dne 30. května 1925 o usnadnění pohraničního styku, podepsaný v Praze dne 7. prosince 1926.

Tato Úmluva byla sepsána v Praze dne 4. července 1959 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyku polském a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho jmenovaní zmocněnci podepsali tuto Úmluvu a opatřili ji pečeti.

Z plné moci
Státní rady
Polské lidové republiky

(—) J. Hibner

Z plné moci
presidenta
Československé republiky

(—) J. Kotal

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 12 lutego 1960 r.

L. S. Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

154

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 14 marca 1960 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 16 ust. 1 Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r., nastąpiła

w Warszawie dnia 12 marca 1960 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych powyższej Konwencji, która wchodzi w życie dnia 13 kwietnia 1960 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

155

PROTOKÓŁ W SPRAWIE WYKONANIA KONWENCJI MIĘDZY POLSKĄ RZECZĄPOSPOLITĄ LUDOWĄ A REPUBLIKĄ CZECHOSŁOWACKĄ O MAŁYM RUCHU GRANICZNYM

podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r.

PROTOKÓŁ

w sprawie wykonania Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r.

W wykonaniu Konwencji między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Republiką Czechosłowacką o małym ruchu granicznym, podpisanej w Pradze dnia 4 lipca 1959 r. (zwanej dalej „Konwencją”), przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i przedstawiciele Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Czechosłowackiej zgodzili się na następujące postanowienia:

§ 1

(do artykułu 2, ust. 3 Konwencji)

Na podstawie wzajemnego porozumienia sporządzone zostały wykazy gromad, miast i osiedli, leżących w pasach małego ruchu granicznego obu Państw.

Wykazy te stanowią załącznik nr 1 do niniejszego Protokołu.

§ 2

(do artykułu 5, ust. 4 Konwencji)

Przepustki wystawiane są na blankietach o wymiarach 8 cm × 13 cm. Blankiety przepustek jednorazowych są koloru białego, blankiety zaś przepustek stałych koloru niebieskiego.

Wzory przepustek stanowią załącznik nr 2 do niniejszego Protokołu. Tekst w języku czeskim na blankiecie przepustki może być zastąpiony odpowiednim tekstem w języku słowackim.

PROTOKOL

ve věci provedení Úmluvy mezi Polskou lidovou republikou a Československou republikou o pohraničním styku, podepsané v Praze dne 4. července 1959.

K provedení Úmluvy mezi Polskou lidovou republikou a Československou republikou o pohraničním styku, podepsané v Praze dne 4. července 1959 (dále jen „Úmluvy”), dohodli se zástupci ministerstva vnitra České lidové republiky a zástupci ministerstva vnitra Československé republiky na tomto:

§ 1

(k článku 2 odst. 3 Úmluvy)

Ve vzájemné dohodě byly vyhotoveny seznamy obcí, které leží v pásmech pohraničního styku obou států.

Tyto seznamy tvoří přílohu č. 1 tohoto Protokolu.

§ 2

(k článku 5 odst. 4 Úmluvy)

Propustky se vydávají na tiskopisech o rozměrech 8 cm × 13 cm. Tiskopisy jednorázových propustek jsou barvy bílé, tiskopisy stálých propustek barvy modré.

Vzory propustek tvoří přílohu č. 2 tohoto Protokolu. Text tiskopisu propustky v jazyce českém lze nahradit stejným textem v jazyce slovenském.